

lokale nævn ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse skal søge at sikre det lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

Med henblik på fjernsynsvirksomhed foreslås der en præcisering af retstilstanden angående mulighederne for i fællesantenneanlæg at foretage en udvælgelse af modtagne programmer.

Med hensyn til tv har Danmark udover det eksisterende landsdækkende program, der ligger i VHF-området, mulighed for i UHF-området at oprette 2 landsdækkende programmer baseret på kraftige hovedsendere suppleret med mindre hjælpesendere.

Forudsættes muligheden for et tv-2 bevaret, vil de frekvenser, der er udlagt til et tv-3, kunne udnyttes på en sådan måde, at der i en geografisk jævn fordeling vil være plads for 70-90 sendere - eventuelt med en lidt større effekt end de 200 watt, der har været fastsat for forsøgsordningens 10 sendere.

Der vil på denne måde kunne opnås dækning af ca. ¼ af landets areal. Placeres sendere fortrinsvis i byerne, vil det på grund af forstyrrelsesfaren medføre en væsentlig reduktion af det mulige senderantal, men en meget stor del af befolkningen vil dog kunne nås.

Kulturministeriet foreslår på denne baggrund, at det ved fordelingen af stationsmuligheder tilstræbes, at flest mulige områder skal kunne få lokal-tv.

Såfremt et tv-2 bliver realiseret, åbner der sig en anden mulighed for at tilbyde befolkningen lokal-tv. Der vil i forbindelse med tv-2's sendere kunne opsættes sendere i endnu et sendernet, der ved international aftale er sikret for et landsdækkende dansk fjernsynsprogram. Sendernes placering vil muliggøre udsendelser inden for det enkelte amt. Forudsat at de lokale programvirksomheder deler sendetiden på den ny sender, vil de lokale programmer kunne udsendes til hele amtet.

Samfundsøkonomisk indeholde en sådan løsning flere fordele: etableringen af de ny sendere vil medføre en marginal udgift i forhold til tv-2 udgifterne, og seerne vil kunne klare sig med én antenne til modtagelse af både tv-2 og de lokale programmer.

De gældende regler for ejerskab af fællesantenneanlæg fastslår, at et anlæg kan oprettes af ejeren af eller lejerne i en ejendom, kommunale myndigheder og teledistributioner.

Beslutninger vedrørende fællesantenneanlæggenes økonomiske og programmæssige forhold træffes af de enkelte anlægs ejer(e), dog med den be-

grænsning, at ejerne har en pligt til at sikre, at danske landsdækkende og regionale programmer fordeles i anlæggene.

For fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, der ejes af fællesantenneforeninger, afhænger beslutningsproceduren af den enkelte forenings vedtægter. Inden for antenneforeninger er det således et spørgsmål af foreningsretlig karakter, om det ved en flertalsvedtagelse gyldigt kan besluttes, at alle medlemmer skal deltage i udgifterne vedrørende modtagningen af et bestemt fjernsynsprogram.

Spørgsmålene om brugerindflydelse i fællesantenneanlæg, der tilhører andre end brugerne, og om varetagelse af mindretalsinteresser i forbindelse med beslutninger om programforsyningen i fællesantenneanlæg har været inddraget i behandlingen af det foregående lovforslag om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed (L 31).

Der er tale om problemstillinger, som indgår i forskellige sammenhænge alt efter ejerforholdet til det enkelte anlæg, og det vil efter ministeriets opfattelse ikke være rigtigt at søge udarbejdet fælles regler i forbindelse med det foreliggende lovforslag, hvorved disse spørgsmål isoleres fra den lovgivning m.v., som i øvrigt gælder på det pågældende område.

Såfremt udviklingen viser, at der er behov for et regelsæt på området, vil kulturministeriet være indstillet på at tage sagen op til fornyet overvejelse sammen med andre berørte myndigheder.

Det bemærkes, at § 9 i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 472 af 10. november 1985 om etablering af et hybridnet m.m. bl.a. bestemmer, at aftale om programforsyning fra nettet indgås mellem telefonselskabet og ejeren af fællesantenneanlægget. Ejers anlægget af selskabet selv, indgås aftalen mellem dette og de pågældende abonnenter eller en sammenslutning af disse.

På baggrund af en række synspunkter, som blev fremført i folketingsudvalgets betænkning af 23. maj 1985 vedrørende den ved lov nr. 276 af 6. juni 1985 gennemførte ændring af radioloven om spredning af udlands-tv og hybridnet, har kulturministeriet overvejet, om der også bør gennemføres bestemmelser, som forpligter kabelanlæg over en vis størrelse til at fordele nabolandenes offentlige tv-programmer (en såkaldt »must carry« bestemmelse) eller mindre indgribende bestemmelser om pligt til at stille kanalkapacitet til rådighed, svarende til, hvad der foreslås for lokale fjernsynsprogrammer.

I de almindelige bemærkninger til det foregående lovforslag om lokal radio- og fjernsynsvirksom-